

PROTESTANTSE GEMEENTE LAREN

ORDE VAN DIENST OP ZONDAG 6 SEPTEMBER 2026
10.00 UUR IN DE LARENSE KERK

12^e van de zomer – Groen

Voorbereiding

Inleidend orgelspel

Welkom door de ouderling van dienst

Moment van stilte

Orgelmuziek, de kaarsen worden aangestoken

Zingen: Lied 975:1,2 *Jezus roept hier mensen samen*

Bemoediging en groet

Zingen: Lied 975:3 *Jezus roept ons tot de ander*

Kyrië en Gloria

Gebed om ontferming

Glorialied: Lied 283:1,2,3,4,5 *In de veelheid van geluiden*

Het Woord

Gebed bij opening van het Woord

Schriftlezing: 2 Kronieken 20: 1-5, 12-19

Zingen: Psalm 119:61 *Zie hoe mijn vijand mij naar 't leven staat*

Schriftlezing: 2 Kronieken 20:20-30

Zingen: Psalm 119:62 *Zevenmaal daags zeg ik uw goedheid dank*

Overdenking

Orgelspel

Het antwoord

Lied na de overdenking: Lied 150:1,3, 4 *Geprezen zij God*

Aansteken kaars voor gemeentelid en eventueel mededelingen uit de gemeente

Dankzegging en voorbeden

Aandacht voor de collectes

Gezegend op weg

Zingen: slotlied 412:6 *Wij zegenen, o Heer, uw goedheid al den dag*

Zending en zegen G: Amen, Amen, Amen

Uitleidend orgelspel

Collecte bij de uitgang

DE SCHRIFTLEZINGEN (NBV21)

2 Kronieken 20 - Overwinning op de Moabieten en de Ammonieten

¹Enige tijd later trokken de Moabieten en de Ammonieten, samen met een deel van de Meünieten, tegen Josafat ten strijde. ²Boodschappers kwamen Josafat melden: 'Een groot leger valt u aan vanuit Edom, aan de overkant van de zee. Ze zijn al bij Chaseson-Tamar.' (Dat is Engedi.) ³Josafat schrok hevig en hij besloot de HEER om raad te vragen. Hij riep in heel Juda een vasten uit, ⁴en uit werkelijk alle steden van Juda kwam men bijeen om de HEER om raad te vragen.

.....

¹²God, straft U hen af. Wij zijn niet opgewassen tegen de grote legermacht die ons nu aanvalt. Wij weten niet wat we moeten doen, op U zijn onze ogen gevestigd.'

¹³Heel Juda stond opgesteld voor de HEER, ook de vrouwen en kinderen. ¹⁴In hun midden bevond zich ook Jachaziël, de zoon van Zecharja, die de zoon was van Benaja, de zoon van Jeïël, de zoon van Mattanja, een Leviet uit de familie van Asaf. Hij werd ter plekke gegrepen door de geest van de HEER en zei: ¹⁵'Juda en Jeruzalem en u, koning Josafat, luister goed! Dit zegt de HEER: Laat je door de grote legermacht die jullie bedreigt geen angst aanjagen, want dit is niet jullie strijd, maar die van God. ¹⁶Ga hun morgen tegemoet. Zij trekken nu over de pas van Sis. Waar de wadi uitkomt in de woestijn van Jeruel, zullen jullie hen treffen. ¹⁷Jullie hoeven in deze strijd geen slag te leveren. Wacht rustig af, dan zullen jullie zien hoe de HEER, die jullie, Juda en Jeruzalem, bijstaat, voor jullie de overwinning behaalt. Laat je door hen geen angst aanjagen. Trek hun morgen tegemoet, de HEER staat jullie bij.' ¹⁸Josafat boog diep voorover en heel Juda en Jeruzalem knielde neer om de HEER hulde te brengen. ¹⁹En de Levieten uit de familie van Korach, die weer behoorde tot de familie van Kehat, zongen staande met luide stem de lof van de HEER, de God van Israël.

.....

²⁰De volgende morgen vroeg gingen ze op weg naar de woestijn van Tekoa. Bij hun vertrek trad Josafat naar voren en sprak hen als volgt toe: 'Juda en Jeruzalem, luister! Vertrouw op de HEER, uw God, en u zult standhouden, vertrouw op zijn profeten en uw welslagen is verzekerd.' ²¹In overleg met het volk wees hij zangers aan om de lof van de HEER te zingen. Zij trokken voor de bewapende legermacht uit, de heilige glorie prijzend met de woorden: 'Loof de HEER, eeuwig duurt zijn trouw.' ²²Zodra zij jubelend hun lofzang aanhieven, zorgde de HEER ervoor dat de Ammonieten en Moabieten en de bewoners van het Seirgebergte, die Juda wilden aanvallen, vanuit verdeckte stellingen werden belaagd, en zo werden ze verslagen. ²³De Ammonieten en Moabieten raakten slaags met de bewoners van het Seirgebergte en doodden hen tot de laatste man. En nadat ze met de bewoners van Seir hadden afgerekend, stortten ze zich op elkaar. ²⁴De Judeeërs waren inmiddels op een punt aangekomen van waar ze de woestijn konden overzien. Toen ze uitkeken naar het leger, zagen ze dat de grond bezaaid was met lijken: niemand was ontkomen. ²⁵Josafat en zijn leger gingen eropaf om hun bezittingen buit te maken. Ze troffen een grote kudde vee aan, en goederen, kleding en kostbare voorwerpen. Ieder verzamelde meer dan hij dragen kon. Het kostte wel drie dagen om alles te vergaren, zo groot was de buit. ²⁶De dag daarop kwamen ze bijeen in Emek-Beracha. (Omdat ze daar de HEER loofden wordt die plaats tot op de dag van vandaag Emek-Beracha genoemd.) ²⁷Met Josafat aan het hoofd keerden alle mannen van Juda en Jeruzalem terug naar Jeruzalem, opgetogen omdat de HEER hen had laten zegevieren over hun vijanden. ²⁸In Jeruzalem aangekomen trokken ze begeleid door muziek van lieren, harpen en trompetten naar de tempel van de HEER.

²⁹Toen de andere koninkrijken hoorden hoe de HEER de vijanden van Israël had bestreden, werden ze door vrees voor God bevangen. ³⁰Voortaan heerste er vrede in het koninkrijk van Josafat, want zijn God verschaftte hem rust aan al zijn grenzen.